

SŁOWO REKTORA WSKSIM – O. DR. ZDZISŁAWA KLAFKI CSsR

NA ZAKOŃCZENIE KONFERENCJI “CYFROWY ŚWIAT – RZECZYWISTOŚĆ CZY FIKCJA”

By podsumować międzynarodową konferencję: **Cyfrowy świat – rzeczywistość czy fikcja?**, powinno się najpierw podziękować jej organizatorom i moderatorom, o których częściowo wspomniałem już na samym początku, czyli Kołu Naukowemu Medioznawców WSKSiM oraz drugiej instytucji, jaką jest Biuro Współpracy Międzynarodowej i Międzyuczelnianej WSKSiM (Program Erasmus+). Ale za tymi instytucjami znajdują się konkretne osoby: p. Mateusz Kaleta wraz z małżonką Martą, p. dr Krystian Chołaszczyński, który podjął się trudu zaproszenia dzisiejszych prelegentów jako przedstawicieli bardzo zasłużonego Uniwersytetu św. Tomasza w Manili na Filipinach, dziękuję mu też za trud tłumaczenia. Panu dr. Tomaszowi Kowalskiemu, dzięki któremu możliwa była realizacja tej wideokonferencji od strony technicznej, p. dr. Janowi Wiśniewskiemu i wszystkim pozostałym pracownikom uczelnianym.

Dziękuję wszystkim Prelegentom, a byli nimi:

prof. Christian Esguerra

dr hab. Hanna Karp

prof. Felipe F. Salvosa

dr Witold Pobudzin

mgr Mateusz Kaleta

dr Tomasz Kornecki

Honorata Szudlarek

Szymon Jan Malinowski

Miłosz Rajczakowski

pani Dyrektor Kinga Witek

Paulina Tołcz

Paula Sikora-Malinowska

Maria Podolecka

ks. mgr licencjusz Grzegorz Grąbczewski

Wszystkie dzisiejsze prezentacje w moim odbiorze są wręcz idealnym komentarzem i odpowiedzią na budzące się pytania u wielu współczesnych ludzi przeżywających poczucie niepewności i leku oraz szukających sposobów na życie w nadziei pomagającej godnie przeżyć czas ogólnościatowej kwarantanny.

Na kanwie dzisiejszej konferencji przychodzi mi na myśl Orędzie Ojca Świętego na Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu z roku 2018 poświęcone tematyce fake news oraz odpowiedzialności dziennikarzy za przekazywanie prawdy i budowanie wspólnoty.

Papież przypomniał nam w tym orędziu podstawowy cel wszelkiej komunikacji: "W Bożym zamysle ludzka komunikacja jest istotnym sposobem, aby żyć w komunii". To właśnie komunikacja "staje się miejscem wyrażania własnej odpowiedzialności w poszukiwaniu prawdy i budowaniu dobra". Dlatego wszelką dezinformację nazywa on dramatem ludzkim polegającym na dyskredytowaniu brata, ukazywaniu "go jako wroga", a to przecież jest przyczyną większości konfliktów międzyludzkich. Ważne jest podkreślenie przez Papieża tej myśli, że "Nikt z nas nie może zwalniać się z odpowiedzialności za przeciwdziałanie tym fałszerstwom". Jestem przekonany, drodzy uczestnicy i słuchacze, że nasza dzisiejsza konferencja wyraża właśnie tę naszą postawę odpowiedzialności za przeciwdziałanie wszelkiemu kłamstwu. Ta konferencja, jak i długoletnia już działalność naszej Uczelni poprzez organizowanie warsztatów medialnych w całej Polsce, wychodzi naprzeciw uwadze Papieża poczynionej w jego orędziu, kiedy mówi, że "bardzo godne pochwały są inicjatywy edukacyjne, które pozwalają nauczyć się, jak czytać i oceniać kontekst komunikacyjny, ucząc, by nie być nieświadomymi propagatorami dezinformacji, ale przyczyniać się do jej odkrycia. Trzeba bowiem zdemaskować to, co można określić jako „logikę węża”, zdolnego wszędzie do maskowania się i ukąszenia".

Musimy mieć świadomość, że każdy, kto okłamuje innych i dokonuje dezinformacji, nie tylko szkodzi innym, ale samemu sobie; o czym w *Braciach Karamazow* napisał Dostojewski, a którego zacytował papież Franciszek. Może warto przypomnieć sobie te znaczące i wciąż bardzo aktualne słowa: „Ten, kto łże przed samym sobą i słucha własnych łągarstw, doprowadza się do tego, że już żadnej prawdy ni w sobie, ni wokół siebie nie

znajduje i traci w końcu szacunek do siebie i do innych. Nie szanując nikogo, kochać przestaje, ażeby, nie znając miłości, zająć się czymś i rozerwać, oddaje się żądom i prymitywnym rozkoszom i osiąga stan całkowitego zbydlęcenia w rozpuście swej, a wszystko to z łgarstwa względem innych ludzi i samego siebie” (*Bracia Karamazow*, II, 2).

Papież zachęcił nas w tym orędziu "do krzewienia *dziennikarstwa pokoju*..., a jakie to jest dziennikarstwo pokoju w jego opinii? Dziennikarstwo pokoju to "dziennikarstwo bez udawania, wrogie fałszom, *sloganom* dla efektu"... Dziennikarstwo uprawiane przez osoby dla osób, pojmujące siebie jako służba wszystkim ludziom, zwłaszcza tym, ... którzy nie mają głosu; dziennikarstwo, które nie spalałoby wiadomości, ale by angażowało się w poszukiwanie prawdziwych przyczyn konfliktów".

Niech zakończeniem naszej konferencji będzie modlitwa, którą kończy Ojciec Święty Franciszek swoje orędzie, a której za inspirację posłużyła powszechnie znana nam wszystkim modlitwa św. Franciszka z Asyżu:

*O Panie, uczyn nas narzędziami Twojego pokoju,
Spraw, abyśmy rozpoznawali zło, które wkrada się w przekaz nie tworzący jedności.
Uczyn nas zdolnymi do usunięcia trucizny z naszych osądów. Pomóż nam mówić o innych,
jako o braciach i siostrach.
Ty jesteś wierny i godny zaufania; spraw, aby nasze słowa były ziarnami dobra dla świata:
abyśmy tam gdzie zgiełk, trwali w wysłuchiwaniu;
gdzie zamęt, rozbudzali harmonię;
gdzie dwuznaczność, wnosili jasność;
tam, gdzie wykluczenie, zanosili dzielenie się;
gdzie pogoń za sensacją, byli wstrzemięźliwi;
gdzie powierzchowność, zadawali prawdziwe pytania;
tam, gdzie uprzedzenia, budzili zaufanie;
gdzie agresja, wnosili szacunek;
gdzie fałsz, przynosili prawdę. Amen.*

o. dr Zdzisław Klafka, CSsR

Rektor WSKSiM